

Nr 72.

*Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen angående
ålderstillägg åt hospitalsläkaren vid Östersunds hospital
K. J. T. Freidenfelt; given Stockholms slott den 5 feb-
ruari 1918.*

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över civilärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen medgiva,

att hospitalsläkaren vid Östersunds hospital Karl Josef Teofil Freidenfelt må för åtnjutande av ålderstillägg beträffande nu innehavande tjänst tillgodoräkna sig den tid, han från och med den 1 september 1911 till och med den 1 april 1914 tjänstgjort såsom hospitalsläkare vid Vadsstena hospital och asyl, samt följaktligen berättigas uppbära dylikt ålderstillägg från och med år 1918.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Axel Schotte.

Utdrag av protokollet över civilärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 5 februari 1918.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern EDÉN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena HELLNER,
Statsråden PETERSSON,
SCHOTTE,
PETRÉN,
NILSON,
LÖFGREN,
friherre PALMSTIERNA,
RYDÉN,
UNDÉN,
THORSSON.

Departementschefen, statsrådet Schotte anförde:

Med skrivelse den 27 oktober 1917 har direktionen för Östersunds hospital överlämnat en till Kungl. Maj:t ställd skrift, däri hospitalsläkaren vid Östersunds hospital Karl Josef Teofil Freidenfelt anhållit att från och med den 1 januari 1917 komma i åtnjutande av det hospitalsläkare tillkommande ålderstillägget å 500 kronor.

Av handlingarna i ärendet inhämtas, att Freidenfelt, som är född den 30 september 1867, innehaft följande läkartjänster, nämligen hospitalsläkarbefattningen vid Vadstena hospital och asyl från och med den 1 september 1911 till och med den 1 april 1914, läkarbefattningen vid Visby hospital från och med den 2 april 1914 till och med den 31 januari 1915 samt hospitalsläkarbefattningen vid Östersunds hospital allt sedan den 1 februari 1915.

Enligt de för statens hospital och asyler gällande lönestater åtnjuter hospitalsläkare en årlig begynnelselönen av 5,000 kronor, som efter fem år kan höjas med 500 kronor. Begynnelselönen för läkaren vid Visby hospital utgör 4,500 kronor samt kan efter tio år höjas med 600 kronor.

Medicinalstyrelsen har, till följd av nådig remiss, den 1 december 1917 avgivit utlåtande i ärendet och därvid anfört följande:

Medicinal-
styrelsen.

»Vid utgången av år 1916 hade Freidenfelt varit anställd såsom dels hospitalsläkare, dels läkare vid Visby hospital under en tid av sammanlagt 5 år 4 månader. Sistnämnda befattning torde enligt medicinalstyrelsens förmenande vara att anse snarare som mer än mindre krävande än hospitalsläkartjänst. Läkaren vid Visby hospital, som är ensam läkare vid anstalten, har nämligen icke blott att fullgöra de åligganden, som vid andra anstalter tillkomma hospitalsläkare, utan även att handhava hospitalets administration i likhet med överläkare vid anstalter, där flera än en läkare äro anställda. Under sådana förhållanden finner styrelsen billighetsskäl tala för, att Freidenfelt må tillgodoräkna sig tjänstgöringen såsom läkare vid Visby hospital vid beräkningen av tiden för ålderstillägg och sålunda, då hans tjänstgöring varit väl vitsordad, komma i åtnjutande av ett dylikt å 500 kronor från och med år 1917.

Skulle Kungl. Maj:t emellertid icke finna skäl att bifalla Freidenfelts härom gjorda framställning, vill medicinalstyrelsen framhålla, att han vid 1917 års utgång under 6 år 4 månader innehaft läkarbefattningar vid rikets hospital och asylor, därav 5 år 6 månader såsom hospitalsläkare. Denna sistnämnda tid har visserligen icke varit i en fortlöpande följd, vilket i allmänhet torde fordras vid beräkning av den tid, som berättigar till ålderstillägg, men då avbrottet i Freidenfelts tjänstgöring som hospitalsläkare utfylles av tjänstgöring uti en befattning i statshospitalstjänst, vilken, såsom av det ovan anförda framgår, torde böra fullt jämföras med en hospitalsläkartjänst, synes det styrelsen, att detta avbrott icke bör räknas Freidenfelt till last, utan att han må få räkna sig till godo båda sina förordnanden som hospitalsläkare vid beräkningen av den tid, som berättigar till ålderstillägg.

På grund härav vill medicinalstyrelsen förorda Freidenfelts ansökning eller, därest densamma icke kan av Kungl. Maj:t bifallas, hemställa, att Kungl. Maj:t måtte tillerkänna honom ett ålderstillägg av 500 kronor att utgå från och med år 1918 eller, där så anses nödigt, hos riksdagen göra framställning i sådant syfte.»

Statskontoret har i infordrat utlåtande den 20 december 1917 yttrat: Statskontoret.

»Då läkarbefattningen vid Visby hospital, vilken sökanden beklätt under tiden 2 april 1914—31 januari 1915, i avlöningshänseende icke är jämförd med hospitalsläkartjänst, kan sökanden icke anses berättigad att för vinnande av ålderstillägg å sin innehavande hospitalsläkarbefattning tillgodoräkna sig berörda anställning vid hospitalet i Visby. Med hänsyn till vad medicinalstyrelsen anfört angående beskaffenheten av de åligganden, som tillkomma läkaren vid sagda hospital, synas emellertid billighetsskäl tala för att sökandens tjänstgöring därstädes icke må utgöra hinder för honom att för erhållande av ålderstillägg såsom hospitalsläkare tillgodoräkna sig den tid, varunder han före tillträdet av läkarbefattningen vid Visby hospital innehaft hospitalsläkartjänst.»

Med åberopande av vad sålunda anförts har statskontoret hemställt, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att Freidenfelt finge från och med 1918 års ingång uppbära det hospitalsläkare tillkommande ålderstillägget å 500 kronor.

Departements
chefen.

Då, på sätt statskontoret framhållit, befattningen såsom läkare vid Visby hospital icke i avlöningshänseende är likställd med hospitalsläkare-tjänst, torde Freidenfelt icke vara berättigad att för vinnande av ålders-tillägg å sin avlöning som hospitalsläkare tillgodoräkna sig den tid, han tjänstgjort vid Visby hospital.

Emellertid synes tjänstgöringen såsom läkare vid Visby hospital med hänsyn till göromålen beskaffenhet väl kunna jämföras med en hospitalsläkares verksamhet. Det torde därför vara med billighet överensstämmande, att Freidenfelt icke på grund av sin tjänstgöring vid Visby hospital betages rätt att tillgodoräkna sig den tid från och med den 1 september 1911 till och med den 1 april 1914, han dessförinnan tjänstgjort som hospitalsläkare vid Vadstena hospital och asyl. Med tillämpande i detta fall av den vanligen följda grundsatsen, att ålderstillägg må utgå från och med ingången av kalenderåret näst efter det, varunder de för ålderstilläggets åtnjutande stadgade villkor blivit uppfyllda, skulle vid bifall härtill rätt för Freidenfelt att erhålla ålderstillägg inträda från och med den 1 januari 1918.

På grund av vad sålunda anförts får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att hospitalsläkaren vid Östersunds hospital Karl Josef Teofil Freidenfelt må för åtnjutande av ålderstillägg beträffande nu innehavande tjänst tillgodoräkna sig den tid, han från och med den 1 september 1911 till och med den 1 april 1914 tjänstgjort såsom hospitalsläkare vid Vadstena hospital och asyl, samt följaktligen berättigas uppbära dylikt ålderstillägg från och med år 1918.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnade, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skulle till riksdagen avlåtas.

Ur protokollet:

Conr. Falkenberg.